

Suvestinė redakcija nuo 2004-05-01 iki 2005-02-28

Nutarimas paskelbtas: Žin. 2002, Nr. [60-2429](#), i. k. 1021100NUTA00000861

LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖ

N U T A R I M A S DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS PRIDĖTINĖS VERTĖS MOKESČIO ĮSTATYMO ĮGYVENDINIMO

2002 m. birželio 12 d. Nr. 861
Vilnius

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio įstatymo (Žin., 2002, Nr. [35-1271](#); 2004, Nr. [17-505](#)) 5, 25, 53, 66, 67, 90, 94 ir 97 straipsniais, Lietuvos Respublikos Vyriausybė n u t a r i a:

Preambulės pakeitimai:

Nr. [520](#), 2004-04-28, Žin., 2004, Nr. 69-2431 (2004-04-30), i. k. 1041100NUTA00000520

1. Patvirtinti pridedamus:

1.1. Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio įstatymo 5 straipsnio 4 dalies taikymo sąlygas ir apribojimus;

1.2. Įrodymo, kad prekės prarastos dėl force majeure ar nusikalstamos trečiųjų asmenų veikos, taisyklės;

Papunkčio pakeitimai:

Nr. [520](#), 2004-04-28, Žin., 2004, Nr. 69-2431 (2004-04-30), i. k. 1041100NUTA00000520

1.3. Importo pridėtinės vertės mokesčio įskaitymo taisyklės;

Papunkčio pakeitimai:

Nr. [520](#), 2004-04-28, Žin., 2004, Nr. 69-2431 (2004-04-30), i. k. 1041100NUTA00000520

1.4. Pridėtinės vertės mokesčiu neapmokestinamų pašto paslaugų sąrašą.

2. Nustatyti, kad:

2.1. Pridėtinės vertės mokesčio (toliau vadinama – PVM) mokėtojai, kurių mokestinis laikotarpis yra kalendorinis mėnuo, avansinius PVM mokėjimus moka, jeigu jų vidutinė mokestiniam laikotarpiui tenkanti mokėtina į biudžetą PVM suma per 3 kalendorinių paeiliui einančių mėnesių laikotarpį viršijo 100 tūkst. litų (o PVM mokėtojai, gaunantys pajamas vien iš statybos, statybos ir montavimo darbų, – jeigu viršijo 200 tūkst. litų). PVM mokėtojai, kurių mokestinis laikotarpis yra nustatytas pagal Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio įstatymo 84 straipsnio 5 dalies nuostatas, avansinius PVM mokėjimus moka, jeigu jų vidutinė mokestiniam laikotarpiui tenkanti mokėtina į biudžetą PVM suma per 3 kalendorinių paeiliui einančių mėnesių laikotarpį viršijo 100 tūkst. litų (o PVM mokėtojai, gaunantys pajamas vien iš statybos, statybos ir montavimo darbų, – jeigu viršijo 200 tūkst. litų)

Papunkčio pakeitimai:

Nr. [2008](#), 2002-12-20, Žin., 2002, Nr. 123-5566 (2002-12-24), i. k. 1021100NUTA00002008

2.2. Atsiradus prievolei mokėti avansinius PVM mokėjimus, jie turi būti sumokėti finansų ministro nustatytais terminais ir tvarka. Avansinių PVM mokėjimų dydį nustato finansų ministras.

2.3. PVM mokėtojai avansinius PVM mokėjimus šio nutarimo 2.2 punkte nustatyta tvarka privalo mokėti nuo 2002 metų liepos, jeigu vidutinė mokestiniam laikotarpiui tenkanti mokėtina į biudžetą PVM suma per atitinkamą 3 kalendorinių paeiliui einančių mėnesių laikotarpį viršijo šio nutarimo 2.1 punkte nustatytą sumą.

2.4. Nustatant prievolę mokėti avansinius PVM mokėjimus ir apskaičiuojant vidutinę mokestiniam laikotarpiui tenkančią mokėtiną į biudžetą PVM sumą, neatsižvelgiama į tas mokėtinas į biudžetą PVM sumas, kurių mokėjimo terminas yra atidėtas Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio įstatymo pakeitimo ir papildymo įstatymo (Žin., 2004, Nr. [17-505](#)) 113 straipsnyje nustatytais pagrindais, tačiau atsižvelgiama į tas mokėtinas į biudžetą PVM sumas, kurių mokėjimo terminas, atidėtas Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio įstatymo pakeitimo ir papildymo įstatymo 113 straipsnyje nustatytais pagrindais, suėjo per atitinkamą mokestinį laikotarpį.

Papunkčio pakeitimai:

Nr. [520](#), 2004-04-28, Žin., 2004, Nr. 69-2431 (2004-04-30), i. k. 1041100NUTA00000520

2.5. Vietos mokesčio administratorius pagal Importo pridėtinės vertės mokesčio įskaitymo taisykles, patvirtintas šiuo nutarimu, įskaito importo PVM, apskaičiuotą už:

2.5.1. prekes, kurias PVM mokėtojas Lietuvos Respublikoje importuoja ir numato naudoti kaip ilgalaikį turtą, skirtą jo ekonominei veiklai vykdyti (įskaitant prekes, kurias PVM mokėtojas, besiverčiantis lizingo (finansinės nuomos) veikla, Lietuvos Respublikoje importuoja ketindamas perduoti jas naudotis kitiems asmenims pagal lizingo (finansinės nuomos) sutartis);

2.5.2. PVM mokėtojų Lietuvos Respublikoje importuojamą mazutą, naftą ir kitą naftos žaliavą, branduolinį kurą, suskystintąsias ir gamtines dujas;

Papunkčio pakeitimai:

Nr. [520](#), 2004-04-28, Žin., 2004, Nr. 69-2431 (2004-04-30), i. k. 1041100NUTA00000520

2.6. Importo PVM už šio nutarimo 2.5 punkte nurodytas prekes įskaitomas tuo atveju, jeigu nurodytų prekių (pagal vieną sutartį įvežamų vientiso technologinio komplekto, linijos, vienos paskirties įrengimų, kito ilgalaikio turto ar šio nutarimo 2.5.2 punkte nurodytų prekių) vertė ne mažesnė kaip 100 tūkst. litų.

2.7. *Neteko galios nuo 2003-10-11*

Papunkčio naikinimas:

Nr. [1230](#), 2003-10-07, Žin. 2003, Nr. 95-4291 (2003-10-10), i. k. 1031100NUTA00001230

2.8. Kompensacinio PVM tarifo ūkininkams schema gali būti taikoma asmenims, kurių registruotas ūkininko ūkio žemės plotas arba suteiktas asmeniniam ūkiui žemės plotas neviršija 7 hektarų.

3. Šiuo nutarimu patvirtinta Įrodymo, kad prekės prarastos dėl force majeure ar nusikalstamos trečiųjų asmenų veikos, tvarka taikoma, jeigu prekės prarastos po 2002 m. liepos 1 dienos. Jeigu ilgalaikis turtas buvo prarastas iki 2002 m. liepos 1 d., taikomos Ilgalaikio turto praradimo dėl nusikalstamos trečiųjų asmenų veikos ar nuo turto savininko nepriklausančių priežasčių patvirtinimo tvarkos, patvirtintos Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1999 m. lapkričio 10 d. nutarimu Nr. 1250 (Žin., 1999, Nr. [97-2793](#)), nuostatos.

4. Pripažinti netekusiais galios:

4.1. Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1995 m. balandžio 26 d. nutarimą Nr. 591 „Dėl pridėtinės vertės mokesčio kompensacinio tarifo nustatymo ir jo taikymo ūkininkams, kurių įplaukos už realizuotas prekes ir suteiktas paslaugas per metus (paskutiniuosius 12 mėnesių) neviršija 100 tūkst. litų“ (Žin., 1995, Nr. [36-896](#));

4.2. Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1996 m. gegužės 9 d. nutarimą Nr. 546 „Dėl pridėtinės vertės mokesčio“ (Žin., 1996, Nr. [44-1081](#));

4.3. Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1996 m. birželio 6 d. nutarimą Nr. 663 „Dėl Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1996 m. gegužės 9 d. nutarimo Nr. 546 „Dėl pridėtinės vertės mokesčio“ dalinio pakeitimo“ (Žin., 1996, Nr. [55-1303](#));

4.4. Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1996 m. liepos 4 d. nutarimą Nr. 798 „Dėl Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1996 m. gegužės 9 d. nutarimo Nr. 546 „Dėl pridėtinės vertės mokesčio“ dalinio pakeitimo“ (Žin., 1996, Nr. [65-1554](#));

4.5. Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1996 m. spalio 24 d. nutarimą Nr. 1218 „Dėl Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1996 m. gegužės 9 d. nutarimo Nr. 546 „Dėl pridėtinės vertės mokesčio“ dalinio pakeitimo“ (Žin., 1996, Nr. [104-2376](#));

4.6. Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1997 m. gegužės 16 d. nutarimą Nr. 487 „Dėl Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1996 m. gegužės 9 d. nutarimo Nr. 546 „Dėl pridėtinės vertės mokesčio“ dalinio pakeitimo“ (Žin., 1997, Nr. [44-1092](#));

4.7. Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1997 m. liepos 3 d. nutarimą Nr. 709 „Dėl Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1995 m. balandžio 26 d. nutarimo Nr. 591 „Dėl pridėtinės vertės mokesčio kompensacinio tarifo nustatymo ir jo taikymo ūkininkams, kurių realizacinės pajamos per metus (paskutiniuosius 12 mėnesių) neviršija 50 tūkst. litų“ dalinio pakeitimo“ (Žin., 1997, Nr. 65-1584);

4.8. Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1997 m. liepos 21 d. nutarimą Nr. 790 „Dėl Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1996 m. gegužės 9 d. nutarimo Nr. 546 „Dėl pridėtinės vertės mokesčio“ dalinio pakeitimo“ (Žin., 1997, Nr. [70-1775](#));

4.9. Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1998 m. balandžio 9 d. nutarimą Nr. 432 „Dėl Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1996 m. gegužės 9 d. nutarimo Nr. 546 „Dėl pridėtinės vertės mokesčio“ dalinio pakeitimo“ (Žin., 1998, Nr. [35-946](#));

4.10. Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1998 m. lapkričio 13 d. nutarimą Nr. 1329 „Dėl Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1995 m. balandžio 26 d. nutarimo Nr. 591 „Dėl pridėtinės vertės mokesčio kompensacinio tarifo nustatymo ir jo taikymo ūkininkams, kurių realizacinės pajamos per metus (paskutiniuosius 12 mėnesių) neviršija 50 tūkst. litų“ dalinio pakeitimo“ (Žin., 1998, Nr. [100-2789](#));

4.11. Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1998 m. gruodžio 24 d. nutarimą Nr. 1500 „Dėl Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1996 m. gegužės 9 d. nutarimo Nr. 546 „Dėl pridėtinės vertės mokesčio“ dalinio pakeitimo“ (Žin., 1998, Nr. [114-3202](#));

4.12. Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1999 m. rugsėjo 27 d. nutarimą Nr. 1067 „Dėl Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1996 m. gegužės 9 d. nutarimo Nr. 546 „Dėl pridėtinės vertės mokesčio“ dalinio pakeitimo“ (Žin., 1999, Nr. [82-2436](#));

4.13. Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1999 m. lapkričio 10 d. nutarimo Nr. 1250 „Dėl Ilgalaikio turto praradimo dėl nusikalstamos trečiųjų asmenų veikos ar nuo turto savininko nepriklausančių priežasčių patvirtinimo tvarkos patvirtinimo ir Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1996 m. gegužės 9 d. nutarimo Nr. 546 „Dėl pridėtinės vertės mokesčio“ papildymo“ (Žin., 1999, Nr. [97-2793](#)) 2 punktą;

4.14. Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1999 m. lapkričio 23 d. nutarimą Nr. 1291 „Dėl pridėtinės vertės mokesčio mokėjimo termino“ (Žin., 1999, Nr. [102-2926](#));

4.15. Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1999 m. gruodžio 8 d. nutarimą Nr. 1379 „Dėl Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1996 m. gegužės 9 d. nutarimo Nr. 546 „Dėl pridėtinės vertės mokesčio“ papildymo“ (Žin., 1999, Nr. [106-3075](#));

4.16. Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2000 m. rugpjūčio 17 d. nutarimą Nr. 931 „Dėl Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1996 m. gegužės 9 d. nutarimo Nr. 546 „Dėl pridėtinės vertės mokesčio“ dalinio pakeitimo“ (Žin., 2000, Nr. [70-2071](#));

4.17. Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2000 m. rugsėjo 22 d. nutarimą Nr. 1153 „Dėl Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1996 m. gegužės 9 d. nutarimo Nr. 546 „Dėl pridėtinės vertės mokesčio“ dalinio pakeitimo“ (Žin., 2000, Nr. [82-2486](#));

4.18. Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2000 m. spalio 20 d. nutarimą Nr. 1252 „Dėl Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1996 m. gegužės 9 d. nutarimo Nr. 546 „Dėl pridėtinės vertės mokesčio“ dalinio pakeitimo“ (Žin., 2000, Nr. [89-2769](#));

4.19. Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2001 m. sausio 25 d. nutarimą Nr. 89 „Dėl Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1996 m. gegužės 9 d. nutarimo Nr. 546 „Dėl pridėtinės vertės mokesčio“ dalinio pakeitimo“ (Žin., 2001, Nr. [10-287](#));

4.20. Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2001 m. kovo 29 d. nutarimą Nr. 344 „Dėl Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1996 m. gegužės 9 d. nutarimo Nr. 546 „Dėl pridėtinės vertės mokesčio“ dalinio pakeitimo“ (Žin., 2001, Nr. [29-930](#));

4.21. Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2001 m. balandžio 10 d. nutarimą Nr. 400 „Dėl Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1996 m. gegužės 9 d. nutarimo Nr. 546 „Dėl pridėtinės vertės mokesčio“ dalinio pakeitimo“ (Žin., 2001, Nr. [32-1072](#));

4.22. Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2001 m. gegužės 15 d. nutarimo Nr. 558 „Dėl Importuojamų prekių, gautų kaip parama, neapmokestinimo importo pridėtinės vertės mokesčiu atvejų ir tvarkos patvirtinimo, Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1996 m. gegužės 9 d. nutarimo Nr. 546 dalinio pakeitimo ir Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2000 m. spalio 9 d. nutarimo Nr. 1206 pripažinimo netekusiu galios“ (Žin., 2001, Nr. [42-1463](#)) 4 punktą;

4.23. Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2001 m. birželio 27 d. nutarimą Nr. 790 „Dėl Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1996 m. gegužės 9 d. nutarimo Nr. 546 „Dėl pridėtinės vertės mokesčio“ dalinio pakeitimo“ (Žin., 2001, Nr. [57-2043](#));

4.24. Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2001 m. rugpjūčio 24 d. nutarimą Nr. 1030 „Dėl Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1996 m. gegužės 9 d. nutarimo Nr. 546 „Dėl pridėtinės vertės mokesčio“ dalinio pakeitimo“ (Žin., 2001, Nr. [74-2600](#));

4.25. Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2001 m. spalio 15 d. nutarimą Nr. 1208 „Dėl Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1996 m. gegužės 9 d. nutarimo Nr. 546 „Dėl pridėtinės vertės mokesčio“ dalinio pakeitimo“ (Žin., 2001, Nr. [89-3124](#));

4.26. Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2002 m. sausio 10 d. nutarimą Nr. 23 „Dėl Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1996 m. gegužės 9 d. nutarimo Nr. 546 „Dėl pridėtinės vertės mokesčio“ dalinio pakeitimo“ (Žin., 2002, Nr. [4-107](#));

4.27. Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2002 m. gegužės 2 d. nutarimo Nr. 610 „Dėl Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1996 m. gegužės 9 d. nutarimo Nr. 546 ir 1996 m. spalio 24 d. nutarimo Nr. 1230 dalinio pakeitimo“ (Žin., 2002, Nr. [46-1767](#)) 1 punktą.

5. Šis nutarimas įsigalioja nuo 2002 m. liepos 1 dienos.

Punkto pakeitimai:

Nr. [1230](#), 2003-10-07, Žin., 2003, Nr. 95-4291 (2003-10-10), i. k. 1031100NUTA00001230

MINISTRAS PIRMININKAS

ALGIRDAS BRAZAUSKAS

FINANSŲ MINISTRĖ

DALIA GRYBAUSKAITĖ

PATVIRTINTA
Lietuvos Respublikos Vyriausybės
2002 m. birželio 12 d. nutarimu Nr. 861

LIETUVOS RESPUBLIKOS PRIDĖTINĖS VERTĖS MOKESČIO ĮSTATYMO 5 STRAIPSNIO 4 DALIES TAIKYMO SĄLYGOS IR APRIBOJIMAI

I. BENDROSIOS NUOSTATOS

1. Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio įstatymo (toliau vadinama – Pridėtinės vertės mokesčio įstatymas) 5 straipsnio 4 dalies taikymo sąlygos ir apribojimai (toliau vadinama – šios sąlygos) nustato, kokiais atvejais pridėtinės vertės mokesčio (toliau vadinama – PVM) mokėtojas, neatlygintinai perdavęs ar sunaudojęs prekes, kurių (o jeigu jos pasigamintos – kurioms pasigaminti sunaudotų kitų prekių ir (arba) paslaugų) pirkimo ir (arba) importo PVM ar jo dalis buvo įtraukta į PVM atskaitą, neprivalo už šias prekes apskaičiuoti ir mokėti pardavimo PVM, taip pat tikslinti PVM atskaitos, kadangi prekės laikomos perduotomis ar sunaudotomis kaip nedidelės vertės dovanos.

II. REKLAMA IR REPREZENTACIJA

2. Pridėtinės vertės mokesčio įstatymo 5 straipsnio 4 dalies nuostatos gali būti taikomos perduotoms ar sunaudotoms prekėms, kurios atitinka bent vieną iš nurodytųjų kriterijų (šie kriterijai netaikomi, jeigu prekės perduotos ar sunaudotos 3.5 ir 3.6 punktuose nurodytais būdais):

2.1. prekės atitinka įprastinės PVM mokėtojo veiklos pobūdį, t. y. perduotos ar sunaudotos prekės, kurias apmokestinamasis asmuo gamina ar numato gaminti (prekiauja ar numato prekiauti);

2.2. prekės yra specialūs išdalijimui skirti prekiniai pavyzdžiai (t. y. prekė mažos vertės ir išfasuota į pakuotę kur kas mažesniu kiekiu negu paprastai išfasuojama prekė, kurios pavyzdys ji yra, o ant pakuotės nurodyta, kad tai – specialus ne pardavimui skirtas pavyzdys);

2.3. prekės teikia informaciją apie PVM mokėtoją ir (arba) jo ekonominę veiklą. Tokiomis prekėmis laikomos bet kokios prekės specialiai pagamintos su PVM mokėtojo simbolika, taip pat kitos prekės, ant kurių yra ženklai, simboliai ir kita informacija, susijusi su PVM mokėtojo vykdoma veikla, tiekiamomis prekėmis ar teikiamomis paslaugomis.

Punkto pakeitimai:

Nr. [2008](#), 2002-12-20, *Žin.*, 2002, Nr. 123-5566 (2002-12-24), i. k. 1021100NUTA00002008

3. Laikoma, kad PVM mokėtojas perdavė ar sunaudavo prekes reklamai arba reprezentacijai, ir taikomos Pridėtinės vertės mokesčio įstatymo 5 straipsnio 4 dalies nuostatos, jeigu 2 punkte nurodytos prekės perduotos ar sunaudotos kuriuo nors iš nurodytųjų būdu:

3.1. suvartotos PVM mokėtojo organizuojamuose reklaminiuose renginiuose (prezentacijose ir panašiai), kurių metu jos yra esamiems ir (arba) potencialiems pirkėjams (klientams) pristatomos ir (arba) reklamuojamos. Šis punktas taikomas maisto produktams, gėrimams ir kitoms panašioms prekėms, kurias įmanoma galutinai suvartoti renginio metu. PVM mokėtojas privalo laisvos formos akte nurodyti informaciją apie tokio reklaminio renginio metu patiektas ar sunaudotas prekes, renginio vietą, laiką ir kitas svarbias aplinkybes;

3.2. neatlygintinai perduotos (išdalytos) PVM mokėtojo organizuojamuose reklaminiuose renginiuose (prezentacijose ir panašiai), kurių metu jos yra esamiems ir (arba) potencialiems pirkėjams (klientams) pristatomos ir (arba) reklamuojamos. Šis punktas taikomas šių sąlygų 3.1 punkte nenurodytoms prekėms, taip pat 3.5 punkte nenurodytais atvejais. Prekės apmokestinamoji vertė negali būti didesnė kaip 25 litai. PVM mokėtojas privalo laisvos formos akte nurodyti informaciją apie tokio reklaminio renginio metu patiektas ar sunaudotas prekes, renginio vietą, laiką ir kitas svarbias aplinkybes;

3.3. perduotos neatlygintinai konkrečiam pirkėjui (klientui), kuris įsigijo kokią nors PVM mokėtojo tiekiamą prekę ar teikiamą paslaugą. Konkrečiam pirkėjui (klientui) neatlygintinai perduotų prekių apmokestinamoji vertė negali būti didesnė kaip 5 procentai to pirkėjo (kliento) įsigytos PVM mokėtojo tiekiamos prekės ar teikiamos paslaugos apmokestinamosios vertės ir bet kuriuo atveju negali būti didesnė kaip 50 litų;

3.4. specialūs išdalijimui skirti prekiniai pavyzdžiai yra išdalyti esamiems ir (arba) potencialiems pirkėjams (klientams);

3.5. perduotos neatlygintinai PVM mokėtojo organizuotų konkursų, loterijų, varžybų ir kitų renginių laimėtojams, o vieno laimėtojo laimėtų prekių apmokestinamoji vertė neviršija 250 litų;

3.6. perduotos neatlygintinai kitiems asmenims siekiant užmegzti su jais verslo ryšius arba plėtoti jau esamus (reprezentacijai), o kiekvieno konkretaus asmens neatlygintinai gautų prekių apmokestinamoji vertė neviršija 250 litų.

4. Mokesčio administratorius turi atsižvelgti ir į neatlygintino prekių perdavimo tam pačiam asmeniui dažnumą bei kitas aplinkybes, kurios leistų įsitikinti, kad nėra siekiama formaliai atitikti šių sąlygų 3 punkte nustatytą apmokestinamosios vertės apribojimą skaidant didesnės vertės prekių perdavimą į keletą mažesnės vertės prekių perdavimo tam pačiam asmeniui atvejų. Nustačius tokius atvejus, Pridėtinės vertės mokesčio įstatymo 5 straipsnio 4 dalies nuostatos netaikomos, o už perduotas neatlygintinai prekes perdavimo PVM turi būti apskaičiuotas įstatymo nustatyta tvarka.

III. LABDARA IR PARAMA

5. Laikoma, kad PVM mokėtojas perdavė ar sunaudavo prekes labdarai ir (arba) paramai, jeigu prekės perduotos ar sunaudotos laikantis Lietuvos Respublikos labdaros ir paramos įstatymo (Žin., 1993, Nr. [21-506](#); 2000, Nr. [61-1818](#)) reikalavimų.

6. Laikoma, kad PVM mokėtojas perdavė ar sunaudavo prekes labdarai, ir taikomos Pridėtinės vertės mokesčio įstatymo 5 straipsnio 4 dalies nuostatos, jeigu prekės (maisto produktai, gėrimai ir kitos panašios prekės) labdaros gavėjų suvartotos ar bet kokios prekės jiems perduotos neatlygintinai, o konkretaus labdaros gavėjo gautų prekių apmokestinamoji vertė neviršija 250 litų per kalendorinį mėnesį.

7. Laikoma, kad PVM mokėtojas perdavė prekes paramai, ir taikomos Pridėtinės vertės mokesčio įstatymo 5 straipsnio 4 dalies nuostatos, kai:

7.1. PVM mokėtojas perdavė paramos gavėjui, pagal Lietuvos Respublikos labdaros ir paramos įstatymo nuostatas turinčiam teisę teikti labdarą, prekes kaip paramą, nurodydamas paramos gavėjui šias prekes sunaudoti labdarai, o paramos gavėjas įsipareigojo tai daryti, ir kai kiekvieno konkretaus labdaros gavėjo gaunamų šių prekių apmokestinamoji vertė neviršija 250 litų per kalendorinį mėnesį;

7.2. PVM mokėtojas perdavė paramą paramos gavėjui jo vykdomai visuomenei naudingai veiklai (biudžetinei įstaigai – jos nuostatuose nustatytiems uždaviniais ir funkcijoms įgyvendinti), o perduotų kaip parama prekių apmokestinamoji vertė neviršija 500 litų per PVM mokėtojo mokestinį laikotarpį.

PATVIRTINTA

Lietuvos Respublikos Vyriausybės
2002 m. birželio 12 d. nutarimu Nr. 861
(Lietuvos Respublikos Vyriausybės
2004 m. balandžio 28 d. nutarimo Nr. 520
redakcija)

**ĮRODymo, kad prekės prarastos dėl force majeure ar
nusikalstamos trečiųjų asmenų veikos, taisyklės**

1. Įrodymo, kad prekės prarastos dėl force majeure ar nusikalstamos trečiųjų asmenų veikos, taisyklės (toliau vadinama – šios Taisyklės) nustato, kokius įrodymus pateikus laikoma, kad prekės yra prarastos dėl force majeure ar nusikalstamos trečiųjų asmenų veikos, ir vadovaujantis Pridėtinės vertės mokesčio įstatymo 66 straipsnio 2 dalies 3 punktu arba 67 straipsnio 5 dalies 2 punktu netikslinama PVM atskaita už ilgalaikį materialųjį turtą ar kitas prekes arba vadovaujantis Pridėtinės vertės mokesčio įstatymo 53 straipsnio 8 dalimi į biudžetą neturi būti mokamas PVM už prarastas prekes, kurioms buvo taikomos Pridėtinės vertės mokesčio įstatymo 53 straipsnio 1 dalyje nurodytos aplinkybės.

2. Prekės laikomos prarastomis dėl force majeure, jeigu jos prarastos dėl kurios nors iš šių priežasčių:

2.1. karo (paskelbto ar nepaskelbto), pilietinio karo, maišto ar revoliucijos;

2.2. stichinės nelaimės (smarkios audros, ciklono, žemės drebėjimo, jūros ar upės potvynio, žaibo ar panašiai);

2.3. sprogimo, gaisro, mašinų, gamybinių pastatų ir kurių nors (arba visų) vidaus komunikacijų sunaikinimo;

2.4. kitų force majeure aplinkybių. Sprendimą laikyti kitas aplinkybes force majeure, dėl kurių galėjo būti prarastos prekės, priima apskrities valstybinės mokesčių inspekcijos viršininkas ar jo įgaliotas pareigūnas, išnagrinėjęs PVM mokėtojo ar kito apmokestinamojo asmens, kuriam pagal Pridėtinės vertės mokesčio įstatymo 53 straipsnio 8 dalį atsiranda prievolė mokėti PVM į biudžetą (toliau vadinama – kitas apmokestinamasis asmuo), pateiktus šių Taisyklių 4 punkte nurodytus dokumentus.

3. Jeigu prekės prarastos dėl šių Taisyklių 2 punkte nurodytų priežasčių, PVM mokėtojas per 5 darbo dienas nuo prekių praradimo privalo raštu pranešti apie tai apskrities valstybinei mokesčių inspekcijai. Pranešime turi būti nurodyti duomenys apie prarastas prekes (ir joms pasigaminti sunaudotas kitas prekes ir paslaugas – jeigu prarastos PVM mokėtojo pasigamintos prekės), jų vertę, atskaitytą pirkimo (importo) PVM sumą ir laikotarpį, kurį pirkimo (importo) PVM buvo atskaitytas (jeigu tai įmanoma padaryti pagal apskaitos duomenis), taip pat kiti papildomi duomenys, jeigu mokesčio administratorius jų pareikalauja. Jeigu prarastos prekės, kurios buvo muitinės prižiūrimos, pranešimas turi būti patvirtintas muitinės įstaigos, kuri prižiūrėjo prekes.

4. Per 30 dienų laikotarpį, kuris skaičiuojamas nuo pranešimo pateikimo dienos, PVM mokėtojas ar kitas apmokestinamasis asmuo turi pateikti įvykio ir prekių praradimo faktą patvirtinančius dokumentus (draudimo įmonės ar jos įgaliotų asmenų surašytus įvykio aktus arba kitų kompetentingų institucijų išduotus dokumentus, patvirtinančius nenugalimos jėgos aplinkybių egzistavimo ir prekių praradimo faktą).

5. Prekės laikomos prarastomis dėl nusikalstamos trečiųjų asmenų veikos, jeigu jos prarastos dėl vieno ar daugiau trečiųjų asmenų padarytos veikos, kuri numatyta Lietuvos Respublikos baudžiamajame kodekse ir kurios padariniai yra prekių praradimas (dėl vagystės, plėšimo, turto sunaikinimo ir panašiai). Trečiaisiais asmenimis pagal šias Taisykles nelaikomi su PVM mokėtoju ar kitu apmokestinamuoju asmeniu, kurio prekės prarastos dėl nusikalstamos veikos, susiję asmenys, kaip ši sąvoka apibrėžta Pridėtinės vertės mokesčio įstatyme.

6. Jeigu prekės prarastos dėl šių Taisyklių 5 punkte nurodytų priežasčių, PVM mokėtojas ar kitas apmokestinamasis asmuo turi per 5 darbo dienas (esant svarbioms aplinkybėms, apskrities valstybinės mokesčių inspekcijos viršininko sprendimu šis terminas gali būti pratęstas) nuo prekių praradimo raštu pranešti apie tai apskrities valstybinei mokesčių inspekcijai. Pranešime turi būti nurodyti duomenys apie prarastas prekes (ir joms pasigaminti sunaudotas kitas prekes ir paslaugas – jeigu prarastos PVM mokėtojo pasigamintos prekės), jų vertę, atskaitytą pirkimo (importo) PVM sumą ir laikotarpį, kurį pirkimo (importo) PVM buvo atskaitytas (jeigu tai įmanoma padaryti pagal apskaitos duomenis), taip pat kiti papildomi duomenys, jeigu mokesčio administratorius jų pareikalauja. Jeigu prarastos prekės, kurios buvo muitinės prižiūrimos, pranešimas turi būti patvirtintas muitinės įstaigos, kuri prižiūrėjo prekes.

7. Per 30 dienų laikotarpį, kuris skaičiuojamas nuo pranešimo pateikimo dienos, PVM mokėtojas ar kitas apmokestinamasis asmuo turi pateikti dokumentą, patvirtinantį, kad iškelta baudžiamoji byla. PVM mokėtojo ar kito apmokestinamojo asmens prašymu tokį dokumentą (pranešimą apie bylos iškėlimą) teisės aktų nustatyta tvarka išduoda baudžiamąją bylą iškėlusi institucija.

8. Kai šių Taisyklių 4 ir 7 punktuose nurodyti pranešimo ir dokumentų pateikimo terminai praleisti dėl svarbių priežasčių, apskrities valstybinės mokesčių inspekcijos viršininkas ar jo įgaliotas pareigūnas PVM mokėtojo ar kito apmokestinamojo asmens prašymu turi teisę šiuos terminus atstatyti. Jeigu PVM mokėtojas ar kitas apmokestinamasis asmuo dėl svarbių priežasčių nespėja pateikti šių Taisyklių 4 ir 7 punktuose nurodytų dokumentų per šiuose punktuose nustatytą terminą, apskrities valstybinės mokesčių inspekcijos viršininkas (pavaduotojas) PVM mokėtojo ar kito apmokestinamojo asmens prašymu turi teisę dokumentų pateikimo terminą pratęsti, bet ne ilgiau kaip iki 3 mėnesių, skaičiuojant nuo prašymo pratęsti terminą pateikimo dienos.

9. Jeigu PVM mokėtojas nustatytą tvarka ar per nustatytus terminus nepraneša apskrities valstybinei mokesčių inspekcijai apie įvykius, kurių metu buvo prarastos prekės, nepateikia reikalaujamų dokumentų arba pateikia klaidingus ar suklastotus dokumentus, PVM atskaita turi būti tikslinama teisės aktų nustatyta tvarka. Jeigu PVM mokėtojas ar kitas apmokestinamasis asmuo nustatytą tvarka ar per nustatytus terminus nepraneša apskrities valstybinei mokesčių inspekcijai apie įvykius, kurių metu buvo prarastos prekės, nepateikia reikalaujamų dokumentų arba pateikia klaidingus ar suklastotus dokumentus, PVM už prarastas prekes, kurios buvo muitinės prižiūrimos, turi būti mokamas teisės aktų nustatyta tvarka.

PATVIRTINTA

Lietuvos Respublikos Vyriausybės
2002 m. birželio 12 d. nutarimu Nr. 861
(Lietuvos Respublikos Vyriausybės
2004 m. balandžio 28 d. nutarimo Nr. 520
redakcija)

IMPORTO PRIDĖTINĖS VERTĖS MOKESČIO ĮSKAITYMO TAISYKLĖS

1. Importo pridėtinės vertės mokesčio įskaitymo taisyklės (toliau vadinama – šios Taisyklės) nustato, kaip pridėtinės vertės mokesčio (toliau vadinama – PVM) mokėtojas įgyja teisę nesumokėti importo PVM į muitinės sąskaitą pagal bendrą mokesčių mokėjimo muitinėje tvarką, kai apskaičiuotos importo PVM sumos sumokėjimo į biudžetą kontrolę perima apskrities valstybinė mokesčių inspekcija, kurios veiklos teritorijoje įregistruotas PVM mokėtojas, t.y. šia importo PVM suma, vadovaujantis Pridėtinės vertės mokesčio įstatymo 89 straipsnio 1 dalimi, didinama PVM mokėtojo už mokestinį laikotarpį mokėtina į biudžetą PVM suma.

2. PVM mokėtojas, Lietuvos Respublikoje importavęs prekes, kurių importo PVM gali būti įskaitytas, turi teisę kreiptis į apskrities valstybinę mokesčių inspekciją su prašymu, kad ji perimtų šio importo PVM sumokėjimo kontrolę.

3. Apskrities valstybinė mokesčių inspekcija, išnagrinėjusi PVM mokėtojo prašymą, ir įsitikinusi, kad importo PVM gali būti įskaitytas, išduoda PVM mokėtojui atitinkamą pažymą, kurios formą ir išdavimo tvarką nustato centrinis mokesčių administratorius.

4. Šių Taisyklių 3 punkte nurodyta pažyma pildoma 3 egzemplioriais. Visi 3 egzemplioriai pateikiami išleidimo į laisvą apyvartą muitinės procedūrą įforminusiai muitinės įstaigai.

5. Muitinės įstaiga užpildo tam skirtą šių Taisyklių 3 punkte nurodytos pažymos dalį ir ne vėliau kaip iki kito mėnesio 10 dienos vieną jos egzempliorių nusiunčia apskrities valstybinei mokesčių inspekcijai, kitą – PVM mokėtojui, pateikusiam pažymą. Trečiasis egzempliorius lieka muitinės įstaigai.

6. Apskrities valstybinė mokesčių inspekcija, gavusi iš muitinės įstaigos pažymą, per 10 darbo dienų muitinės įstaigai raštu patvirtina, kad perėmė pažymoje nurodyto importo PVM sumokėjimo kontrolę.

PATVIRTINTA

Lietuvos Respublikos Vyriausybės
2002 m. birželio 12 d. nutarimu Nr. 861
(Lietuvos Respublikos Vyriausybės
2004 m. balandžio 28 d. nutarimo Nr. 520
redakcija)

PRIDĖTINĖS VERTĖS MOKESČIU NEAPMOKESTINAMOS PAŠTO PASLAUGOS

1. Universaliosios pašto paslaugos:

1.1. paprastosios pašto korespondencijos siuntų, ne sunkesnių kaip 2 kilogramai (laiškų, atvirukų (atvirlaiškių), sekogramų, aerogramų, smulkiųjų paketų, spaudinių ir maišų „M“), be nuorodų „Atsargiai“, „Įteikti asmeniškai“, „Su įteikimo pranešimu“ ir su jomis, surinkimas, paskirstymas, vežimas ir pristatymas ar įteikimas;

1.2. registruotosios ir įvertintosios pašto korespondencijos siuntų, ne sunkesnių kaip 2 kilogramai (laiškų, atvirukų (atvirlaiškių), sekogramų, aerogramų, smulkiųjų paketų, spaudinių ir maišų „M“), be nuorodų „Atsargiai“, „Įteikti asmeniškai“, „Su įteikimo pranešimu“ ir su jomis, surinkimas, paskirstymas, vežimas ir pristatymas ar įteikimas.

2. Kitos pašto paslaugos:

2.1. paprastosios ir registruotosios pašto korespondencijos siuntų, sunkesnių kaip 2 kilogramai (sekogramų, spaudinių, maišų „M“), be nuorodos „Su įteikimo pranešimu“ ir su ja, ir pašto siuntų su nuoroda „Per pasiuntinį“ surinkimas, paskirstymas, vežimas ir pristatymas ar įteikimas;

2.2. reklaminės pašto siuntos surinkimas, paskirstymas, vežimas ir pristatymas ar įteikimas;

2.3. paprastosios ir elektroninės pašto perlaidos, tarptautinės pašto perlaidos, išperkamojo mokesčio pašto perlaidos, be nuorodų „Per pasiuntinį“, „Išmokėti asmeniškai“, „Su įteikimo pranešimu“, „Su pranešimu į mobilųjį telefoną“ ir su jomis, priėmimas, siuntimas, persiuntimas ir grąžinimas;

2.4. pašto perlaidos, išperkamojo mokesčio pašto perlaidos siuntimas į gavėjo sąskaitą banke;

2.5. konsignacinės siuntos, be nuorodų „Atsargiai“, „Didelių matmenų“, „Ypač didelių matmenų“ ir su jomis, surinkimas, paskirstymas, vežimas ir pristatymas ar įteikimas, persiuntimas ir grąžinimas;

2.6. siuntos „Prekės paštu“, be nuorodų „Atsargiai“, „Didelių matmenų“, „Ypač didelių matmenų“ ir su jomis, surinkimas, paskirstymas, vežimas ir pristatymas ar įteikimas, persiuntimas ir grąžinimas;

2.7. anksčiau pasiųstos pašto siuntos, paprastosios ir elektroninės pašto perlaidos paskesnio įteikimo pranešimo priėmimas;

2.8. išpirktinių pašto siuntų, be nuorodų „Atsargiai“, „Didelių matmenų“, „Ypač didelių matmenų“ ir su jomis, surinkimas, paskirstymas, vežimas ir pristatymas ar įteikimas, persiuntimas ir grąžinimas.

2.9. pašto korespondencijos siuntos (išskyrus atvirlaiškius ir aerogramas), pašto siuntinio, konsignacinės siuntos, siuntos „Prekės paštu“ įpakavimas;

2.10. adreso užrašymas ant pašto korespondencijos siuntos, pašto siuntinio, konsignacinės siuntos, siuntos „Prekės paštu“ arba įvairių su teikiamomis pašto paslaugomis susijusių blankų pildymas;

2.11. pašto ženklų klijavimas ant siunčiamos pašto korespondencijos siuntos ir antspaudavimas specialiais mokėjimo spaudais;

2.12. pašto darbuotojo atvykimas pas siuntėją pašto paslaugų teikti;

2.13. primokamosios pašto korespondencijos siuntos įteikimas;

2.14. pašto korespondencijos siuntos, pašto siuntinio, paprastosios ar elektroninės pašto perlaidos, konsignacinės siuntos, siuntos „Prekės paštu“, be nuorodų „Dužūs“, „Atsargiai“, „Didelių matmenų“, „Ypač didelių matmenų“ ir su jomis, pristatymas gavėjui (gavėjo prašymu);

2.15. pašto korespondencijos siuntos, pašto siuntinio, konsignacinės siuntos, siuntos „Prekės paštu“, be nuorodų „Dužūs“, „Atsargiai“, „Didelių matmenų“, „Ypač didelių matmenų“ ir su jomis, saugojimas;

2.16. prašymo grąžinti, pakeisti adresą ar persiųsti pašto korespondencijos siuntą ir siuntinį, pašto korespondencijos siuntą, spaudinį su nuoroda „Iki pareikalavimo“ pristatyti į namus ir panašiai atlikimas (už kiekvieną prašymo nuorodą);

2.17. tarptautinio atsakymo kuponais pardavimas ar keitimas;

2.18. pašto dėžutės išnuomojimas;

2.19. teismo šaukimo ir kitų procesinių dokumentų surinkimas, paskirstymas, vežimas ir įteikimas;

2.20. konsignacinės siuntos, siuntos „Prekės paštu“ išpirkos siuntimas, pinigų išmokėjimas už grąžintą siuntą;

2.21. informacijos lakštų, vokų, paketų surinkimas, paskirstymas, vežimas, pristatymas ar įteikimas;

2.22. informacijos lakštų, vokų, paketų pristatymo paprastojo ir registruotojo įteikimo pranešimo priėmimas;

2.23. informacijos priėmimas, spausdinimas, dėjimas į vokus, informacijos (vokų, paketų) paskirstymas, vežimas, pristatymas ar įteikimas;

2.24. tarptautinių įvertintųjų pašto siuntų surinkimas, paskirstymas, vežimas ir pristatymas ar įteikimas;

2.25. pasiuntinių vidaus greitojo pašto paslaugos:

2.25.1. pašto korespondencijos siuntos, be nuorodų „Skubioji“, „Mokėti įteikiant“ ir su jomis, su nurodytu pristatymo gavėjui laiku surinkimas, paskirstymas, vežimas, įteikimas, persiuntimas ir grąžinimas;

2.25.2. įvertintosios pašto korespondencijos siuntos, be nuorodų „Skubioji“, „Mokėti įteikiant“ ir su jomis, su nurodytu pristatymo gavėjui laiku surinkimas, paskirstymas, vežimas, įteikimas, persiuntimas ir grąžinimas;

2.25.3. pašto korespondencijos siuntos su žyma „Tik pasiuntinys“ surinkimas, paskirstymas, vežimas, įteikimas, persiuntimas ir grąžinimas;

2.25.4. pašto korespondencijos siuntos, siuntinio įteikimo pranešimo priėmimas;

2.25.5. pašto korespondencijos siuntos, siuntinio su lydraščiais priėmimas;

2.25.6. pašto korespondencijos siuntos, siuntinio išperkamojo mokesčio pašto perlaidos siuntimas;

2.25.7. pašto korespondencijos siuntos ar siuntinio įpakavimas;

2.25.8. adreso užrašymas ant pašto korespondencijos siuntos, siuntinio, įvairių su teikiamomis pašto paslaugomis susijusių blankų pildymas;

2.26. Pasiuntinių tarptautinio greitojo pašto (EMS) paslaugos:

2.26.1. pašto korespondencijos siuntos surinkimas, paskirstymas, vežimas, įteikimas, persiuntimas ir grąžinimas;

2.26.2. įvertintosios pašto korespondencijos siuntos surinkimas, paskirstymas, vežimas, įteikimas;

2.26.3. pašto korespondencijos siuntos ar siuntinio įteikimo pranešimo priėmimas;

2.26.4. pašto korespondencijos siuntos ar siuntinio įpakavimas.

1.

Lietuvos Respublikos Vyriausybė, Nutarimas

Nr. [2008](#), 2002-12-20, Žin., 2002, Nr. 123-5566 (2002-12-24), i. k. 1021100NUTA00002008

Dėl Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2002 m. birželio 12 d. nutarimo Nr. 861 "Dėl Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio įstatymo įgyvendinimo" pakeitimo

2.

Lietuvos Respublikos Vyriausybė, Nutarimas

Nr. [1230](#), 2003-10-07, Žin., 2003, Nr. 95-4291 (2003-10-10), i. k. 1031100NUTA00001230

Dėl Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2002 m. birželio 12 d. nutarimo Nr. 861 "Dėl Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio įstatymo įgyvendinimo" pakeitimo

3.

Lietuvos Respublikos Vyriausybė, Nutarimas

Nr. [520](#), 2004-04-28, Žin., 2004, Nr. 69-2431 (2004-04-30), i. k. 1041100NUTA00000520

Dėl Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2002 m. birželio 12 d. nutarimo Nr. 861 "Dėl Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio įstatymo įgyvendinimo" pakeitimo